

אלבום

נקמת הטורקטור
טקסטים
חברתיים
צילום: אריאל ואן
סטרטון

"מסתכל על הקרח נמס"

בזמן שתחנות המוזיקה משמיעות מוזיקה עם מילים חלולות משהו, הדיסק החדש של נקמת הטורקטור, "נשאר רק לרוץ", הוא שינוי מרענן. **רינת אבולעפיה** פגשה את היוצר אבי בללי שטוען: "אני מוזיקאי פשוט"

"הצלחנו באמת רק לרגע, לשנה שנתיים, עם צאת הדיסק הראשון שלנו", מתקן אותי בללי. "פורטים וסחרוף הופיעו אז. אני זוכר שבפסטיבל ערד עוד רצו אחרינו בנות. היום באשרוד למשל לא מקשיבים לנו. אבל אנחנו עקביים, יש לנו קהל נאמן שלא זקוק לחנופה, שיודע למה לצפות מאיתנו. שמאזין למוזיקה ולא נוהה אחר צו האופנה". במשך השנים הוציאה נקמת הטורקטור שבעה אלבומים. בללי הוציא כפרויקטים עצמאיים שישה אלבומים נוספים, ובהם מוזיקה לסרטים, להצגות ולמופעי מחול. המוזיקה הייתה ניסיונית-אמנותית אף יותר מהמוזיקה של הטורקטור.

◀ המשך בעמוד הבא

בללי: "יש לנו קהל נאמן שלא זקוק לחנופה, שיודע למה לצפות ולא נוהה אחר צו האופנה"

חברתית. לא המצאנו כלום, הריקנות שולטת בכל העולם, אבל ישראל מקום קטן ואיננו יכולים להרשות לעצמנו שתשלוט כאן רק ריקנות".

נגד הזרם

כבר מראשיתה, לפני 22 שנה, בחרה נקמת הטורקטור לעשות את דרכה שלא בהתאמה גורפת עם טעם הקהל. יחד עם זאת, זכתה להקהקה באהדת המאזינים, השמעות ברדיו והצלחה במכירות ובהופעות.

"נשאר רק לרוץ", הדיסק החדש של נקמת הטורקטור, הוא דיסק רוק אינטליגנטי, רווי בקסם הסאונד הרחוס והמוכר של הלהקה, והוא כולל שבעה שירים חדשים וכן גרסאות חדשות לשירים "גינגל פיתוח" (מהאלבום "זכות הצעקה") "כנפיים שבורות" (מפסקול הסרט) ו"מתנתקת" (מאלבום הבכורה של הלהקה). אבי בללי הוא הבסיסט, הזמר והכותב העיקרי של הלהקה, וקשה שלא להישבות בקולו המלנכולי ובמילים המדויקות והבלתי מתפשרות שלו, שמתגבשים, יחד עם המוזיקה, ליצירה שלמה. "שמחתי לקרוא בתקשורת שהדיסק הוא הפסקול האולטימטיבי למחאה של מעמד הביניים" אומר בללי, "הטקסטים בדיסק הם בעלי אג'נדה